

OPINIÓ

BROGIT

Víctor Feliu i Ferrer

ACTIVISTA SOCIAL

LA INJUSTA INSOLIDARITAT

No és pas la meva intenció exercir de jutge per jutjar les persones segons el seu comportament, només pretenc palesar les seves actituds per tal que cadascú pugui treure'n les seves pròpies conclusions.

En el món de la política, com en qualsevol altre àmbit de la vida, s'hi pot trobar de tot, com a la vinya del Senyor. En aquesta greu crisi provocada pel coronavirus abunden les actituds solidàries provinents de sectors socials ben diversos, fins i tot de l'esfera política. Però, malauradament, també hi ha molts comportaments insolidaris on es poden trobar també força polítics.

A final del mes de març la mesa del Parlament andalús va

rebutjar reduir el sou dels seus diputats mentre duri l'estat d'alarma per l'epidèmia del coronavirus. Bé, doncs, uns dies després es va repetir el mateix fet en el Parlament balear.

Segons el Diario de Mallorca, al principi d'abril, la junta de portaveus i la mesa del Parlament balear van rebutjar abaixar-se el sou i destinar-lo a la lluita contra la Covid-19. Tal com va succeir en el Parlament andalús, van ser idèntics els partits polítics que s'hi van oposar: PSIB-PSOE, PP, Cs i Vox. Només es van posar d'acord a no percebre les dietes per desplaçament. És evident que continuar cobrant unes dietes per uns desplaçaments no realitzats hauria estat el «súmmum» del desvergonyiment. Tenint present les

circumstàncies actuals, en disminuir considerablement l'activitat parlamentària, el més just, el més lògic, el més ètic, i el més solidari seria que disminuís també el salari a percebre. O és que no han vist minvat el seu sou milers de treballadors en aquest cas de les Illes Balears? Al principi del mes d'abril hi havia 9.977 expedients de regulació temporal d'ocupació (ERTO) que afectaven 87.700 treballadors/es de l'arxipèlag, i el Govern balear preveu que en el decurs de les properes setmanes s'incrementaran fins arribar probablement a uns 200.000 treballadors afectats.

El més esperpèntic i vergonyós del rebuig a la reducció salarial és l'argument que van emprar els diputats/des. Segons el

diari mallorquí, encara que pugui semblar increïble ho van justificar així: el sou dels diputats serveix per dignificar la política. Sense comentaris.

El 16 d'abril passat va tenir lloc un nou debat durant el qual es va evitar tornar a discutir la rebaixa salarial dels diputats/des, però sí que es van comprometre que una part de l'assignació que reben com a grups parlamentaris sigui donada voluntàriament per combatre el coronavirus. Com és de suposar tampoc es van posar d'acord en el percentatge de l'aportació voluntària. Aquesta filantròpica decisió els permet redimir-se dels seus hipotètics remordiments. Ep! però, per «dignificació política» el sou dels 59 diputats/des ni tocar-lo. Com a grups parlamentaris (a més del sou de diputat) tenen una assignació mensual de 4.000 euros i cal afe-

gir-hi una variable de 1.000 euros per cada diputat. Per cert, el gener de l'any passat la mesa del Parlament balear va aprovar per unanimitat incrementar el sou dels seus diputats el 2,25%.

Escoltant la ciutadania a través de les xarxes socials (aquests dies no és possible dir «la veu del carrer») cada dia són més les persones indignades per aquestes actituds. Consideren una obligació moral i material que els càrrecs públics es rebaixin el seu sou en solidaritat amb els milers de treballadors/es perjudicats per aquesta crisi.

Com a conseqüència del coronavirus, el príncep sobirà Albert II de Mònaco ha decidit reduir el pressupost de la casa reial el 40%, uns 5 milions d'euros. La reina d'aquí, fins al dia d'avui, no ha fet cap gest solidari semblant i de moment tampoc no se n'espera cap.

HABITATGE O RESIDÈNCIA

TRIBUNA

Enric Masana Botella

SECRETARI DE LA DEMARCACIÓ DE LES COMARQUES CENTRALS DEL COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA

Soc arquitecte, ni lingüista ni etimòleg, pel que fa a l'ús que faré de les paraules per argumentar el fil de les meves reflexions, demano que no se'm tingui en compte. «Habitatge», del llatí *habitare*, freqüentatiu d'*habere* (tenir), tenir de manera reiterada; connotacions de propietat. «Residència», del llatí *residere* (romandre), quedar-se quiet en un lloc, viure en un lloc de manera habitual, connotacions físiques, vivencials. Són diferents opcions a la *vivenda* en la nostra societat. Faré servir la incorrecta, encara que estesa, paraula *vivenda*, per no confondre el sentit de la introducció.

Centrem el tema. L'accés de la gent jove (generació de *millennials* amb 30/35

anys) a una *vivenda* pròpia no ha millorat els darrers 20 anys (bombolla immobiliària, crisi financera, crisi del deute, destrucció de la classe mitjana, futur incert, salaris baixos i contractes porqueria). El 25% de persones viuen soles, majoritàriament gent gran. Parelles joves que no poden iniciar un projecte de vida conjunt per la precarietat laboral.

Col·lectius monoparentals, parelles en procés de separació, matrimonis de gent gran que necessiten una assistència gradual sense perdre l'autonomia ni la inserció social. En tots aquests casos, el mercat de la *vivenda* actual no ofereix solucions. El promotor privat busca seguretat, ofereix productes clàssics dirigits a clients solvents. L'Administració ha desaparegut de factor com a promotor de *vivenda* pública. El mercat de lloguer no ofereix incentius als inversors ni en els punts amb més demanda per inseguretat davant l'actual marc jurídic.

A tot això cal afegir les mancances que l'actual situació de confinament ha posat en evidència: manca d'espais de transició entre interior i exterior (balcons, galeries, porxos i terrasses), entre espai públic i privat (espais vivencials compartits

i polivalents), decrets d'habitabilitat millorables (vistes i exposició solar), rigidesa i excés de normativa (pensada per evitar abusos del promotor i que acaba perjudicant l'usuari), etc. Habitar o residir, vet aquí el dilema.

Quan parlem de *residència*, a tots ens ve al cap la imatge de les residències de gent gran. Aquest model *residencial* és un error? No, crec que no podem simplificar el problema estigmatitzant el model. No podem vincular les terribles seqüeles sobre un col·lectiu especialment vulnerable (la gent gran, els residents, el contingut), per una mala gestió sanitària, amb el model tipològic, el contenidor. Una residència, entesa amb llenguatge de carrer, és un model especialment adaptat a les necessitats de persones soles, on s'agrupen espais privatis (habitacions) amb locals o serveis compartits (cuina, bugaderia, menjador, etc.). Avui dia ho simplifiquem pensant en residències d'estudiants, o de gent gran.

Els hotels tenen una connotació de curta estada que els deixa fora d'aquest model. Les antigues pensions sí que donaven aquest tipus de servei a la gent, ja fos per llargues estades o impossibilitat d'accés a una *vivenda* normal. Si al model anterior de residència li canviéssim les habitacions per apartaments (habitat-

ge complet amb cuina i bany), seguint el model d'un aparthotel, amb serveis addicionals compartits i locals complementaris (privats o comunitaris), tindríem la descripció del model que anomenem *habitatge dotacional*. El terme *dotacional* prové d'una conjuntura anterior on es preveia l'oportunitat de poder entendre'l com un equipament o dotació, i per tant susceptible de construir en solars qualificats inicialment d'equipament en el planejament urbanístic. Ens podem imaginar un edifici on, en apartaments autosuficients, conviessin parelles joves, matrimonis grans, famílies monoparentals, gent sola, estudiants, treballadors, etc., amb serveis compartits: zones d'estar conjuntes, bugaderia, jardí i terrasses comunitàries, hort urbà, locals d'activitats (biblioteca, jocs infantils, gimnàs, tallers), locals assistencials (despatx per a visites mèdiques, pedicura, perruqueria, assistent social, etc.). El model permet privacitat (garanteix també el confinament), trenca el monocultiu generacional i ofereix unes possibilitats de recuperar vincles socials que mai s'haurien de perdre.

Cal repensar el viure. És una altra manera de *residir* en molts estadis de la nostra vida i que té molts avantatges. Hi apostem?

Ajuda'ns a pal·liar l'impacte de la pandèmia en una zona amb un alt índex de pobresa. Milers de famílies podran accedir a aliments.

#StopVirus #SOSCovidIndia

COL-LABORA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

Donacions també a:

CAIXABANK - ES7021003331942200097397

(Indicant nom i telèfon en el concepte)

o BIZUM al codi 33466